

У ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТІ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ
І РАДІ МІНІСТРІВ УРСР

ЗІБРАТИ ЦУКРОВІ БУРЯКИ ШВИДКО, БЕЗ ВТРАТ

Центральний Комітет Компартії України і Рада Міністрів УРСР розглянули питання про збирання, вивезення і переробку цукрових буряків урожаю 1973 року і прийняли відповідну постанову. У ній відмічено, що буряководи республіки в цьому році провели велику роботу по забезпеченню одержання високого врожаю цукрових буряків. Однак ще не всі бурякозасіячі господарства здійснюють необхідну підготовку до збирання буряків, не враховують недоліків минулого року, коли до початку збирання значна кількість комбайнів і навантажувачів не було відремонтована.

Прийнято пропозиції міністерств сільськогосподарства, радгоспів, харчової промисловості, автомобільного транспорту республіки та «Укрсільгосптехніки» про завдання по збиранню цукрових буряків, вивезенню їх на бурякоприймальні пункти, виділенню для цього автомобілів, а також про початок роботи цукрових заводів. Рекомендовано внести зміни в договори контракта-

ції, виходячи з конкретних умов збирання.

Відповідні міністерства і відомства, колгоспи, радгоспи і підприємства повинні забезпечити суворе дотримання встановлених строків і обсягів робіт по збиранню, вивезенню і переробці цукрових буряків. Рекомендовано одночасно з копанням їх забезпечити повне збирання без втрат всієї гички та її силосування. Укоопспілка, міністерства торгівлі, харчової промисловості УРСР, обкоми партії і облвиконкоми зобов'язані створити необхідні культурно-побутові умови для тих, хто буде зайнятий на збиранні і вивезенні цукрової сировини.

ЦК Компартії України і Рада Міністрів УРСР схвалили умови республіканського соціалістичного змагання колективів агрегатів на збиранні цукрових буряків урожаю 1973 року, водій вантажних автомобілів на вивезенні буряків з полів бурякозасіячих господарств, операторів і трактористів буртоукладальних машин бурякоприймальних пунктів.

(РАТАУ).

Кращих з кращих своїх вихованців направило Олександрійське професійно-технічне училище № 5 на пусковий об'єкт внішнього року — Олександрійський високомобіліт. Серед них — муляр комсомолу Валентину Кукушкіну. Не минуло ще й місяця трудової стажу, а в колективі дівчина зарекомендувала себе як сумлінна трудівниця.

Фото А. БУДУЛАТЬЄВА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 9 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 95 (4731).

СУБОТА, 11 серпня 1973 року

Ціна 2 коп.

ВОНИ
СЬОГОДНІ
ПОПЕРЕДУ

Василь Опошнянський з колгоспу «Прогрес» Новомиргородського району. Скопив 237 гектарів, намолотив 9118 центнерів.

Микола Поліщук з колгоспу «Шляхом Леніна» Гайворонського району. Скопив 217 гектарів, намолотив 8714 центнерів.

Володимир Коваленко з колгоспу «Заповіт Ілліча» Олександрійського району. Скопив 226 гектарів, намолотив 8631 центнер.

Іван Хлібович з колгоспу імені Горького Долинського району. Скопив 189 гектарів, намолотив 7899 центнерів.

Ілля Семерик з колгоспу імені XXI з'їзду КПРС, Знамянського району. Скопив 201 гектар, намолотив 7614 центнерів.

Андрій Галушка з колгоспу «Україна» Новоархангельського району. Скопив 214 гектарів, намолотив 7287 центнерів.

Григорій Назаренко з колгоспу імені XXI з'їзду КПРС Бобриньського району. Скопив 258 гектарів, намолотив 7250 центнерів.

Віктор Ткалич з колгоспу «Маяк» Новоукраїнського району. Скопив 179 гектарів, намолотив 7215 центнерів.

Єгор Гаврилов з колгоспу «Путь Октябрю» Онуфріївського району. Скопив 284 гектара, намолотив 7062 центнера.

Віктор Яценко з колгоспу імені Фрунзе Новоукраїнського району. Скопив 216 гектарів, намолотив 7058 центнерів.

ТІК колгоспу «Заповіт Леніна» Знамянського району — то царство механізмів. Ось лінія підготовки насінневого фонду. Зерно надходить до буртоукладальної машини, звідси через два транспортери на зерноочисну машину. Ще один транспортер — і в сховище летить очищене зерно.

— Роботи майже повністю механізовані, — пояснює голова колгоспу В. О. Донцов. — Керує технікою Григорій Могилей — майстер високого класу.

І все ж без чуйних, працюючих людських рук не обійтись їй тут.

Біля зерноочисної машини — гурт дівчат. Знайомимося.

— Наталка Козловська. Перейшла в дев'ятий клас. Комсомолка.

П'ята, трудова чверть ТРИ НАТАЛКИ І ВІРА

— Наталка Русина. Дев'ятикласниця, комсомолка.
— Наталка Федорова. Перейшла у восьмий клас. Комсомолка.
— Віра Козубенко. Перейшла у восьмий клас...
— Комсомолка?
— Ще кілька місяців не вистачає. П'юперка.
— А трудиться так же заплято, як і подруги, — мовить завідуючий током М. М. Бевз.
— Добре працюють?
— Аби всі такі Яка б то користь господарству була.
— А як скінчили школу?
— Трійок немає, — відповідає одна з Наталок. — Ні в кого з нас.
— Перший рік у колгоспі працюєте?

— Взагалі самостійно — перший, — говорить інша Наталка.
— А раніше батькам допомагали, — додає Наталка Федорова.
— До нового навчального року готові?
— Готові, — в один голос. — Все, що потрібно, придбали.
...За добу з центрального току держави відправляють понад 2 тисячі центнерів зерна. І немала частина його переходить через молоді, та вже досить працюючі руки старшокласниць.
А. КОСТЕНКО.
Знамянський район.

ЗАВТРА — ДЕНЬ БУДІВЕЛЬНИКА

МІСТО ПОЧИНАЄТЬСЯ З ЮНОСТІ

Ніби на обличчі незнайомої людини, в новому місті помічаєш характерні рисочки, які потім перстаєш бачити. В очі приїжджого обов'язково кинеться надзвичайний розмах будівництва кіровоградських Черемушок; прямо за символічними міськими воротами обступають вулиці білі й оранжеві будинки. Одні з них уже зараз живуть повним розмаїттям життям, інші — невдовзі справлятимуть новосілля.

Щоглу підйомного крану на будівельному майданчику по вулиці Андріївській бригада комуніста Миколи Дудника підняла порівняно недавно, у січні цього року. За сім місяців роботи звели стіни

дев'ятиповерхового краєсія В затишних сімдесяти двох квартирах мешкатимуть робітники Кіровоградського заводу радіовиробів. Гуртожиток радіомайстрів, збудований руками мулярів комбінату «Кіровоградважбуд», гостинно розчинив свої двері торік.

Успіхи бригади можна пояснити господарсько-розрахунковою формою організації праці, початок якій було покладено бригадою Героя Соціалістичної Праці Злобіна. Будівельники нашого комбінату не пішли шляхом копіювання методу зеленоградців, а творчо доповнили його. При розробці деяких положень враховували можливість місцевих будівельних матеріалів, спосіб і ефективність їх використання.

За проєктивними кресленнями стіни зводять сильні робочі руки В. Бойка, Л. Клейменова, Н. Рафсева... Всіх, хто обслуговує місто. Саме їм, ветеранам почесної справи, випала честь працювати на найвідповідальніших об'єктах, що зараз стали окрасою Кіровограда. І де б не доводилось мулярам закладати фундамент, поряд завжди був Микола Якович. До речі, про нього розповідають з якимось (Закінчення на 2-й стор.)

Вони трудяться на будівництві корпусу № 90 заводу «Червона зірка». І приємно членам комсомольсько-молодіжної бригади БУ «Машбуд» комбінату «Кіровоградважбуд» в День будівельника отримувати подяку від свого бригадира Петра Сліпченка. Адже колектив, виборов першість у соціалістичному змаганні між комсомольсько-молодіжних колективів підприємства і нагороджений перекладним Червоним якимсь ОК ЛКСМУ.

На фото (вліва направо): члени бригади Микола Федоренко, Петро Сліпченко, Борис Безсонов, Володимир Коляда, Дмитро Андрюшенко, Олексій Коченко.

ФОТО
Ю. ЛІВАШНИКОВА

НА ТРАСІ ЗЕМЛЯ—МАРС ЧОТИРИ РАДЯНСЬКІ АВТОМАТИЧНІ СТАНЦІЇ

Вперше політ по міжпланетній трасі одночасно здійснюють чотири автоматичні станції.

9 серпня 1973 року відповідно до програми дослідження космічного простору та планет Сонячної системи в Радянському Союзі здійснено запуск автоматичної

міжпланетної станції «Марс-7», яка досягне простору поблизу планети Марс у середині березня 1974 року.

На станції «Марс-7», як і на станції «Марс-6», крім радянської наукової апаратури, встановлено прилади, виготовлені спеціалістами Франції і

(ТАРС).

ДІЙОВИЙ ЗАСІБ — ЗМАГАННЯ

Прес-конференція для працівників газет, радіо і телебачення

9 серпня в сесійному залі обласного виконкому відбулася прес-конференція для працівників газет, радіо і телебачення області. Прес-конференцію відкрив завідувач відділом пропаганди і агітації обласного КП України І. П. Оліфіренко. Про виконання трудовими Кіровоградцями народногосподарських планів семи місяців третього,

на полях дорідний урожай зернової пшениці — по 43—36 центнерів. Нині в області на корову надосно по 1545 кілограмів молока, і в цьому значна заслуга тваринників колгоспів і радгоспів Олександрівського, Долинського, Маловишківського, Новоукраїнського, Кіровоградського та інших районів, де добре поставлена

вирішального року п'ятирічки розповів голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих Д. П. Максименко. Він, зокрема, відзначив, що план випуску промислової продукції виконано на 102,9 процента. Значних успіхів добились трудівники села, виростивши

справа соціалістичного змагання дає відчутні результати. Проте область ще відстає з виробництвом м'яса, особливо недостатньо виробляють його в Онуфрійському, Новоархангельському, Гайворонському та інших районах.

Тов. Максименко дав аналіз значним недолікам, які мають місце в роботі ряду підприємств області, окремих галузей народного господарства. Він підкреслив, що одним з дійових засобів дальшого піднесення продуктивності праці у всіх галузях народного господарства є бойове соціалістичне змагання, якому засоби масової інформації мають приділяти особливу увагу. Працівники газет, радіо і телебачення повинні вагомим і цікаво розповідати про людину праці, її турботи, плани і прагнення.

Тов. Максименко, керівники обласних господарських установ відповіли на численні запитання учасників конференції.

(ТАРС).

НАС—ЧВЕРТЬ МІЛЬЯРДА

Як повідомило ЦСУ СРСР, 9 серпня 1973 року чисельність населення Радянського Союзу досягла 250 мільйонів чоловік.

З 1913 року по 1973 рік приріст населення країни, незважаючи на тяжкі наслідки пов'язаних нашою народів воєн, становив близько 90 мільйонів чоловік. Частка міського населення збільшилася за цей період з 18 до 59 процентів.

Вирівнюється порушене в результаті останньої війни співвідношення у чисельності чоловіків і жінок. У віці 46 років включно у 1959 році жінок було більше, ніж чоловіків, на 7,4 мільйона, а в 1973 році число чоловіків і жінок у цьому віці стало однаковим.

Порівняно з дореволюційним періодом смертність населення СРСР знизилася майже в 3,5 рази, дитяча смертність — більш як в 11 разів, а середня тривалість наступного життя населення збільшилася з 32 до 70 років.

(ТАРС).

МІСТО ПОЧИНАЄТЬСЯ З ЮНОСТІ

(Закінчення).

особливо теплою. Це не тому, що біографія будівельника рясніє якимись визначними подіями. Для колективу Микола Якович став настільки, старшим другом, до якого приносять свої радості, а у скрутку хвилюють йдуть по допомогу.

...Якось несподівано піднявся вітер. Розлючені струмені повітря шмагали ще беззахисну будову. Кризу пилюво завісу Дудник раптом помітив, що підйомний кран зірвало з ґарма, і тепер він, набираючи швидкість, котиться по рейках. «Там же дитячий садок! — похолов бригадир. — Падає кран і...». Він шодуху завісу Дудник раптом помітив, що підйомний кран зірвало з ґарма, і тепер він, набираючи швидкість, котиться по рейках. «Там же дитячий садок! — похолов бригадир. — Падає кран і...». Він шодуху завісу через подвір'я і, ламаючи нігті на залізних щаблях, врешті дістався до пульту управління. У ті короткі секунди Микола Якович не думав про своє життя. На якусь мить блиснули йому в свідомість доньчині очі. Дудник вхопився за важель. Підйомний кран зазмер на самому кінці райку...

Бригадир не вважає себе героєм, бо, на його думку, так вчинив би кожний з тридцяти чотирьох членів його бригади. А середній вік колективу будівельників — тридцять років. Разом з тим свої особисті успіхи в труді Микола Якович не розглядає окремо від успіхів товаришів.

— Особливо приємно відкрити, — каже він, — самовіддану працю молоді. — Ми в нею давні друзі. Здали стоквартирний дім на проспекті імені П'ятдесятіріччя Жовтня. А поряд будівлю проєктник організації. І, вірять, що Володя Лимаренко, Люба Детушева, Ліда Швені, всі комсомольці і молоді з нашої бригади працюватимуть так завжди. Вони будують не тільки нові квартали і фабричні цехи, але й те, заради чого живемо. Це не просто гучні слова. Таке переконання починається з маленьких, здавалось, незначних епізодів. Бо коли питаю у комсомольців: «Здамо об'єкт до Дня Конституції?», вони неодмінно відповідають: «Раніше строку!».

М. ШЕРЕМЕТА, секретар комсомольської організації БУ № 2 комбінату «Кіровоградбуд».

М. СЕМЕНЮК.

СЕМІНАР КОМАНДИРІВ І КОМІСАРІВ СТУДЕНТСЬКИХ БУДІВЕЛЬНИХ ЗАГОНІВ

В „ДРУЖНОМУ“ РОБИМО ХАРАКТЕР

Нещодавно виповнилося 15 років з того часу, коли за починком москвичів перший студентський загін одяг спеціальних будівельників. Тепер до третього трудового семестру готуються у вузах і технікумах задовго до літньої пори. І заводують право називатися бійцем студентського будівельного загону країні з кращих. Зараз вже ні в кого не викликає сумніву велике державне значення роботи будівельних загонів. В нашій області з року в рік за літо виростають нові важливі сільськогосподарські об'єкти, житлові будинки, школи. Це справа рук студентів. Великий авторитет завоювали студентські будівельні загони Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, педагогічного інституту, машинобудівельного, будівельного технікумів та інших учбових закладів.

Днями командири і комісари студентських будівельних загонів, які працюють в області, зустрілися разом на од-

ноденному семінарі, який проходив у селі Злики Маловишківського району, де розбив кольорові намети табір «Дружний» студентського будівельного загону Кіровоградського машинобудівельного технікуму.

Семінар відкрив комісар обласного студентського будівельного загону А. Кадіков. Секретар ОК ЛКСМУ Л. Неруш у своєму виступі познайомила учасників із виконанням завдань загонів у III трудовому семестрі.

Жваво проходило обговорення розповіді командира загону «Дружний» Юрія Зуєва і комісара цього ж загону Миколи Липицького. Дійсно, студентський будівельний загін Кіровоградського машинобудівельного технікуму по праву носить ім'я «Дружний». Юнаки і дівчата своїми силами об'їздили чудовий табір, де є умови для корисного відпочинку і праці. Після робочого дня на зведенні стін сільськогосподарських об'єктів юнакам і дівчатам не доводиться

сидіти без діла. Цікава і різноманітна робота проводиться комсомольцями. Щоденно слухаються політінформації, випускаються стінки і радіогазета. До послуг випускників сільських шкіл, які бажають поступити на навчання, куточок «Абітурієнт-73», а для місцевих жителів діє ательє «Спасбі», де приймаються в ремонт несправні побутові електроприлади. Студзагонівці живуть і працюють з творчим вогнищем, з веселою думкою, з цікавими починаннями. Тож не дарма їхніми постійними друзями стали підлітки села Злики. Загін придбав для них спортивну форму і зараз хлопчики найчастіше і бажані гості в таборі.

Про ці та інші форми роботи розповіли командир та комісар загону «Дружний».

В другій половині дня відбулося засідання секцій, де учасники семінару обмінялися досвідом.

М. СЕМЕНЮК.

НА ФОТО: УЧАСНИКИ СЕМІНАРУ ОГЛЯДАЮТЬ ТАБІР «ДРУЖНИЙ» ВГОРІ — Т. КАЧЕНКО.

Фото В. КОВПАКА.

ХОЧ ЛИСТА І НЕ БУЛО НАДРУКОВАНО ІЗ ЗЛОВЖИВАННЯМ ПОКІНЧЕНО

В редакцію надійшов лист від жителя села Рівного Новоукраїнського району В. П. Великжанна. В ньому він скаржився на роботу сільського пункту по обміну газових балонів.

Як повідомив редакцію директор Новоукраїнського комбінату комунальних підприємств т. Попов, винних газівників села Рівного Д. Щоку і Г. Брюховецького покарано.

ДАРУНОК ПЕРЕМОЖЦЯМ — ПІСНЯ

Завзято живують трударі Голованівського району. Не знають втоми їх натружені руки. Сиплється добірне зерно у засіки Батьківщини. Йде боротьба за врожай третього, вирішального року п'ятирічки. І в ній знайшла своє місце агітбригада Голованівського районного Будинку культури.

Курсе вона степовими шляхами району, зустрічається з хліборобами. Перед її виступами читася лекція завідувачі відділом пропаганди і агітації Голованівського РК КПУ П. В. Максименко. Разом з агітбригадою до трударів приїждить автолавка. Продавець Лариса Кіношук пропонує різноманітні товари.

В такому складі агітпозид побував у багатьох господарствах району. А нещодавно завітав до колгоспу імені Мічуріна. Виступ відбувався на живому полі. Секретар партійної організації колгоспу т. Іванов відзначив передовиків жнив. Хлібороби прислухали бесіду про міжнародне становище нашої країни. Потім для трудів-

ників зазвучали пісні. Присвячувались вони також і комбайнерам, що вели перед у змаганні, В. Затоківенку та Л. Музієнку. Сподобалися глядачам виступи аматорів М. Римар, В. Язвіної, С. Жикової. Хлібороби щиро подякували своїх гостей. Л. ПОЛІЩУК, с. Журавлинка, Голованівський район.

Після виступу «Молодого комунара» МОВЧАЛЬНИКИ

«Що буде з фахівцем?» — запитувала в однойменній кореспонденції газета в номері за 10 липня. Питання було недвозначно адресоване Голованівському райкому ЛКСМУ після критики серйозних недоліків у роботі райкому з молодими спеціалістами. На жаль, до цього часу редакція не отримала відповіді про ажиті заходи на критичні зауваження. Нещодавно у мовчальника з'явився послідовник — Новоукраїнський райком комсомолу. В номері за 19 липня в замітці «Пусте вікно «КП» піддано критиці упушення в роботі районного штабу «Комсомольського прожектора» на початку жнив. Вже й жнива починаються, а райком скромно мовчить. Чи не пусте вікно «КП» й понині, товариші мовчальники?

СИЛЬНІ, БАДЬОРІ, МУЖНІ

Сьогодні —
Всесоюзний
день
фізкультурника

НА ФОТО ЗЛІВА: НА СВЯТО — З ПРАПОРАМИ СПОРТИВНИХ ТОВАРИСТВ.

НЕОДНОРАЗОВА ПРИЗЕРКА РЕСПУБЛІКАНСЬКИХ ТА ОБЛАСНИХ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ ЗМАГАНЬ Л. РУЧКА (Олександрівка).

ТИСЯЧНИМИ ЗАГОНАМИ

Свято це — молодих і дужих, загартованих і мужних. Юнаки і дівчата виходять на стадіони, щоб продемонструвати свою майстерність і піднести своїми сильними руками прапори радянського спорту. Більше 240 тисяч фізкультурників Кіровоградщини теж нині шикуються в шеренги. Серед них — 80 майстрів спорту, десятки переможців республіканських і всесоюзних поєдинків. Попереду члени збірної області, які успішно виступили на молодіжних іграх України, зайнявши третє призове місце в своїй підгрупі. На правому фланзі гімнастка Надія Шумкіна, борець Віктор Марус, фехтувальники Олександр Биков та Валентина Чорна, тенісистка Вікторія Паньковська, призер обласних змагань з греблі на байдарках Віктор Хропаченко. Це імена тих, хто в нинішньому році стали майстрами спорту СРСР. А поруч них ще 30 нових кандидатів в майстри, 34 тисячі спортсменів масових розрядів.

Добрий розгін зробили фізкультурники області з часу старту нового комплексу ГПО. За півроку в колективах фізкультури підготовлено 4655 значківців. Найкраще склали залік з фізичної та військово-технічної підготовки комсомольці Олександрії, Світловодська, Завалівського графітного комбінату, Кіровоградського олійжиркомбінату, будівельного технікуму, Кіровоградської СШ № 5. Фізкультурні активісти області, розгорнувши роботу по пропаганді норм і вимог комплексу, спрямували свої зусилля до залучення в шеренги фізкультурників якнайбільше молоді. Цифра зростання неабияк — 19536.

Підвищенню масовості і майстерності юних спортсменів сприяла обласна спартакіада учнів сільських шкіл з багатоборства ГПО. В ході поєдинків на старті вийшли більше 55 тисяч школярів, близько 33 тисяч з них склали нормативи комплексу ГПО. Найбільш організовано пройшли фінальні змагання в Ульяновці і Петровому.

В містах і селах значно поліпшується спортивна база. В Світловодську, Петровому, Ульяновці, Кіровограді, Гайвороні обладнано нові водні станції, в обласному центрі молоді підвищують свою спортивну майстерність в дванадцяти стрілецьких тирах. І нині ударні загони, наслідуючи почини донецчан, успішно виконують комсомольську тріаду по будівництву спортивних споруд. Отже, знову буде можливість вийти на нові висоти спортивної майстерності.

Юнь виходить на святково прикрашені стадіони. Стартують ті, хто стоїть біля заводського верстата, хто веде степом комбайн, вчиться в інституті і школі. Фізкультура і спорт допомогли їм стати бадьорями і сильними, здатними виконати будьяке завдання партії і комсомолу.

Зі святом — еас, загартовані загони фізкультурників!

В СЕ почалося тоді, коли комсомольці колгоспу імені Енгельса обирали на своїх зборах ватажка молоді. Більшість пропонувала кандидатуру Леоніда Настенка. Він тільки-но повернувся з армії, на його грудях поряд із знаками військової доблесті юнаки та дівчата бачили спортивні відзнаки, а хлопці гордились, що тепер в їхньому колективі є футболіст, який має другий спортивний розряд.

Отже не дивно, що Леонід Настенко, очоливши комсомольську організацію колгоспу, в першу чергу вирішив налагодити спортивно-масову роботу серед молоді. В суботу хлібороби вийшли на пустир, розгорнули забур'янені горби і виярки.

В колективах фізкультури

ЖНЕЦЬ СТАЄ РОЗРЯДНИКОМ

засіяли площу травною. Скоро тут з'явився спортивний майданчик. А правління колгоспу виділило кошти, щоб придбати необхідний інвентар для спортсменів.

Найкраще одразу почала працювати секція, в якій тренувались молоді футболісти. Команда зайняла призове місце в районі, а нині вона вже третій рік — незмінний чемпіон серед сільських футбольних колективів.

Люблять в Ємилівці легку атлетику, волейбол, кульову стрільбу. Володимир Глобенко, Михайло Візюк, Василь Побережець та ще 13 їх товаришів виконали нормативи другого спортивного розряду.

П'ятдесят колгоспників вже здали більшість нормативів комплексу ГПО.

А в полі жива. Як і годиться, серед жінок попередю молоді механізатори. Ударно трудяться Василь Побережець, Василь Діденко. Сталося так, що досвідчений комбайнер колгоспу Петро Цимбал захворів. І тоді його замінив комсомолець Василь Діденко. Він одразу очолює змагання механізаторів. Щодня намолочував більше 500 центнерів зерна. З випередженням графіка трудяться молоді водії автомашин Іван Ковальчук та Володимир Ковальчук. Вони вивезуть на приймальний пункт шочиміни 450—500 центнерів пшениці.

А після роботи хлопці збираються на спортивних майданчиках. Спорт неабияк підмага в їх праці.

І. МАЛИНОВСЬКИЙ.

с. Ємилівка Голованівського району.

ЧЕМПІОНИ З КІРОВОГРАДЩИНИ

ЮНАК піднявся на вищий східецький п'єдесталу пошани і, радісно посміхаючись, відшукав очима знайому постать. Свій перший уклін спортсмен адресував своєму тренеру — майстру спорту СРСР Володимирі Миколайовичу Трофименку. Це він зумів прищепити Анатолію Бараннику любов до класичної боротьби, виховати в нього настирливість, сміливість, волю до перемоги.

А все почалося ще з часу, коли Толя, четвертокласник Світловодської середньої школи № 3, вперше прийшов до спортивного залу, де проводили тренування борці.

Йому самому заохотилося провести такий вдалий кидок через себе, як оце тільки-но зробив його старший брат Дмитро.

Та це було лише мрією... «Ні, — подумав хлопець, — тут мені робити нічого, буду краще грати у футбол, як і ще один мій рідний брат Сашко. Бігати я вмію, а по м'ячу навчусь бити».

Але наступного дня його знову можна бачити біля борцівського килима. І коли в Світловодській ДЮСШ відкрилося відділення класичної боротьби, Анатолій був одним із перших юних фізкультурників, які вирішили навчатися цьому виду спорту.

Тренер, майстер спорту СРСР Володимир Миколайович Трофименко звернув увагу на допитливого хлопчика, але порадив більшу частину часу приділяти загальному фізичному розвитку. Почалися дні тренувань: в бігу, підняття ваги, подолання смуги перешкод, вправи з уявним суперником-муляжем.

Та ось і перша зустріч на борцівському килимі з товаришем по команді. А потім і місця змагання, де Анатолій, виступаючи у найлегшій вазі, завойовує друге місце у розіграші першості Світловодська.

Радості не було меж. Анатолій раз за разом виступав у тренуваннях і зумів стати чемпіоном Кіровоградської області у своїй ваговій категорії.

Роки послання тренувань принесли бажані наслідки. Хоча перший дебют

Анатолія на республіканському турнірі в шахтарському місті Костянтинівці був не зовсім вдалий (юний борець зайняв лише п'яте місце), але тренер побачив всі можливості спортсмена. Анатолій міг вийти в число призерів, та цього не сталося — бракувало ще сили і досвіду. Повернувшись в рідний Світловодськ, Володимир Миколайович провів аналіз допущених юнаком помилок, вказав на шляхи їх подолання.

Настирливість і бажання оволодіти новими борцівськими прийома-

ходила у Кіровограді, програв досвідченому львів'янину, майстрові спорту СРСР. Стало ясно, що шлях до перемогі тернистий, повний несподіванок і прикрозостей, вимагає максимального зосередження сил і уваги, витривалості, психологічного настрою...

Знову радість перемогі! В Тернополі, де відбувалися молодіжні ігри України, після чотирьохденної напруженої боротьби Анатолій здобув золоту медаль чемпіона, принісши команді 15 залікових очок, виконав норму кандидата у майстри спорту СРСР.

ЗАВ'ЯЗЬ

ми дали свій ефект. Вже на змаганнях у місті Ворошиловграді на кубок УРСР серед юнаків Анатолій Баранник став другим призером, а згодом, взявши участь у Всесоюзному турнірі на приз газети «Ровесник», що відбувався у Тернополі, він одержує свою першу золоту медаль.

На черговій першості України серед юнаків в Житомирі Анатолій став чемпіоном республіки. Після цих змагань він переходить у групу юніорів. Це обумовило його ще більш серйозніше ставитись до занять, адже попередю — зустрічі з відомими борцями.

Добрий урок одержав для себе молодий першорозрядник із Світловодська Анатолій Баранник, коли на першості Центральної ради ДСТ «Авангард», що про-

І ось він на п'єдесталі. Радісний і збуджений, Анатолій тисне руки своїм недавнім суперникам, мрійливо дивиться в зал і бачить знайому постать свого наставника, тренера В. М. Трофименка.

В цьому році юнак закінчив середню школу і вирішив продовжувати своє навчання на факультеті фізичного виховання, щоб теж, ставши тренером, продовжити естафету виховання молодих борців.

І. КАРАНТ,
наш громадський
кореспондент.
м. Світловодськ.

На фото: Суддя О. М. Богунський фіксує перемогу А. Баранникова.

ПІД СВЯТКОВИМИ ВІТРИЛАМИ

Всесоюзний день фізкультурника юнаки та дівчата Кіровограда відзначають на стадіонах і спортивних майданчиках обласного центру. Тривають спортивні змагання, ігри.

● Стадіон спортклубу «Зірка». Урочистий марш фізкуль-

турників. Першість обласної ради ДСТ «Авангард» з легкої атлетики. Першість області з футболу.

● Водна станція обрала ДСТ «Спартак». Поєдинки на байдарках, каное, змагання з плавання, веслування.

● Спортивний комплекс на вулиці Уфимській. Змагання з

волейбола, баскетбола, теніса, футболу серед команд піонерських таборів та житлово-експлуатаційних коопер.

● Стадіон «Юний піонер». Першість обрала ДСТ «Динамо» з легкої атлетики.

● Плаж міського парку «Перемога». Змагання на ялах.

● Кінотеатри міста. Кінозбірники на спортивні теми.

● Парк культури імені В. І. Леніна. Лекція «Майстерність і масовість — девіз радянського спорту».

● Колектив фізкультури. Здача норм ГПО.

НЕМАЄ нічого кращого за початок під відкритим небом тієї особливий літньої пори, коли вже визріли хліба Комбайни, збираючи врожай, вишуквали на ниві конці свіжої соломки, Повечеряш, якщо в тебе є окрець присушеного на сонці хліба, шматок сала та молода цибулина, ляжеш горілиць на теплу, запашну солому, Воно тихо, таємниче шарудить, потріскує, коли ворухнешся, вгинається під вагою тіла, охоплює з боків ніжно, наче ковдра.

Загадливе, усміє тисячами біленьких оченят-світлячків небо над твоєю головою замгло, пришикло. Чим чорнішою стає ніч, тим більше і більше нових вогників вириває з безмежних глибин, але то несеєшких струмочків радості. А он Чумацький шлях звисав з півночі на південь. Кажуть, по ньому колись чумаки заїздили до Криму, коли йшли в Крим по сіль, Колись... А ніби-то і зовсім недавно. Ще моя бабуся, а їй вісімдесят п'ять років — пам'ятає ті часи. Я про тих чумаків знаю тільки з книг та її розповідей. Зате мені добре все відомо про польоти наших космонавтів. І тепер, вдивляючись в мерехтливий блиск далеких зірок, я думаю про час, коли нові космічні кораблі рушать у простори Всесвіту, думаю про сміливців, які поведуть їх. Ні, мені не суджено потрапити в число першовідкривачів нових долин трас. Але в мене росте син. Може, збудеться його мрія, і він стане космонавтом? І колись я буду ось так, як сьогодні, дивитися в небесну бездну і чекати звітку від нього, чекати його повернення.

А зараз—тихо. Циркунки, зачаровані красою ночі, соромливо, підголосом, ведуть свою залізисту нісню, не в силі перервати чи скінчити її. Невидима в нітьмі переплітає то розсипає м'які дівочі, то затихає, замре...

Десять далеко працює комбайн. Видно, хлопці вирішили жниварити цілодобово. На мене летить терпкий аромат свіжої соломки, стенової м'яти... Сон склепає повіки. Вони стають важкі, немов чавунні. Втома навалюється багатопудовим тигарем, і я не в силі скинути її.

Серед ночі прокинувся. Чого — і сам не знаю. Наді мною Чумацький шлях. Облита молоком небесна дорога виглядає трохи незвичайною. Вона розвернулася на дев'яносто градусів. І зорі наче побільшали, і переморюються так швидко, так хитро, начебто знають великі таємниці і не хочуть розповідати про них людям. Лежу бездумно, впершись поглядом в ті зорі. Все тіло легке, пружне, сильне. Тільки солома: трісь-трісь, трісь-трісь... Та ось знову м'яка пелена огортає мене. Це — сон. Я поринаю в його солодку бездну.

Щось муляє шно. Прокінувся — і не пізнав степ. Це заліз на небо залізний гуляк-місяць і наврив тремтливим серпанком. Все — і лави, і недалека лісосмуга, і табір наш польовий — в сріблі. Аж кинувся в несподіванку, мовляв, звідки таке взялося? А потім угледів над землею шербатого жартівника. Сказав йому: «Можеш, виявляєшся, людей в оману добре вводити». У відповідь він засміявся, підмогнув рогом.

Остаточно я прокинувся тоді, коли по стерні вже стридали чудернацькі зайчики, стелилися довголізні тіні від конців, а саме сонце, вмить, чисте, яскраве з-за горизонту і зупинилося на мить, певне, роздумуючи, що ж йому робити: чи сьогодні знову палити землю спеком, чи, може, заховатися в сиву бороду хмар над обрієм. Вирішило податися до хмар, але завчасу раптом поповзла у бок, розтамула...

Я вибрався з конци. Десять біля польового табору вже чулися голоси. Диркнув комбайн і заліз. Потім — вдруге... Розсипалися горохом виляски молотка...

— Е-гей! — гукнув чоловічий голос, — Е-гей! Давай сюди!...

— То — до мене. Кличуть хлопці до роботи. Стерня стріляла під ногами. Я вже скинув з себе одяг спу і, дивлячись на пофарбований в червоне степ, думав, який він привабливий і — серед ночі, і зараз, на світанку. І небо над ним таке голубе, ніжне, рідне... Небо, в яке я пошлю свого сина...

По стерні

СОНЦЕ тільки-но вишло. Квітучим соняхом воно повисло над далекою лісосмугою і залило степове безмежжя тремтливим вогнем. Рідкий туманець, пронизаний червоними мечами, злякано поповз у видолки, лощини, сховався там. А на павутинні, що густо розчепірило своє біле ниття на стерні, іскристо спалахнули барвисті веселки. Наче б хтось несподівано спонув на поле скелця розбитого люстерка і не в спромозі зібрати їх.

Иду нивою навпростець, по жовтому пшеничущу. Ще зовсім недавно тут з гін у гоні перекочувалися золотаві хвилі, видзвонювали на гарячому вітрі тугим колоссям. А зараз, куди оком не кинь, — пусто, порожньо. Тільки пах-трах, пах-трах — під ногами. То — стерня стріляє. Часом гулко так, як далекий виляск пастухового батога, а то більше м'яко, протяжно. Краплини роси блискітками розлітаються навколо, лоскітними сполохами падають на босі ноги.

Враз сіра перепілка кинулася злякано, гулко крильми вдарила. Фур-р-р — тільки й почулося услід. Десять на краю шви, бачу, важко впала на стернище. І наче у відповідь на її стрімкий лет, жайворін у небі голосистою піснюю зайшовся. Радів, певне, тихому ранку, що задумливо вставав над степом, чисто вмітому сонцю, кришталевому небу...

І вже відгукнувся йому другий, пригоршню срібла спонув, а третій немов на голубих цимбалах вдарило... Тільки й чекали, мабуть, жайворони голосу свого диригента.

Я зупиняюся і зачаровано слухаю радісний салют новому дню. Смуток, що було повоз у серце, тихенько сез, і вже дихається мені легко і просторо. І степ не видається більше налятаним порожнечою. Бо вже вловив я далекий тирк і стриманий кашель трактора, дитячий сміх овець, що сунули дорогою від села...

Пах-трах, пах-трах — донаються шпичаки стерні. Скатертиною стелиться поле переді мною — широке, неозоре, напоєне терпкими запахами чебрецю і гіркою полипу. Воно щедро віддало людям всю силу, винагородило їх за турботи багатим врожаєм і тепер відпочиває, підставляючи радісному сонцю свої теплі, вранішньою россою скроплені груди.

ЯК ВАС ОБСЛУГОВУЮТЬ

ПРОЛУНАВ телефонний дзвінок. Лікар міської санепідемстанції Ганна Грушка підняла трубку. Завідуюча магазином № 14 міськзмішторгу Людмила Винокурова просила зробити аналіз молока на кислотність. Але цей сигнал не викликав у лікаря ніяких емоцій. Бо звикла вже до цього.

Такі сигнали працівники санепідемстанції одержують часто. Винні працівники молокозаводу, винні і торговельники. Але, коли питання постає конкретно, кожний, як говорять шахісти, обирає позицію захисту — наступом. Працівники прилавка скаржаться на низьку якість продукції, молокозаводці, у свою чергу, сиплять нарікання на торговельників, які, мовляв, тримають молоко де завгодно, тільки не в холодильниках.

В усьому є доля правди. Та, на жаль, оця «доля» покупця не гріє.

Заходимо у магазин № 2 «Ромашка», який підпорядкований міськзмішторгу. Біля прилавка молочного відділу черга. Продавець Валентина Ткаченко ледве встигає наповнювати глечки.

— Чи не кисле молоко? — запитуємо.

Жінка знизує плечима: — Наче нічого. Бачите яка черга... А молоко-таки було прокислим. І продавець знала про це.

Прикро. Дуже прикро. А вже працівник прилавка не просто «штовхач» товару, а друг і порадник покупця. Цього, на жаль, тут не розуміють. А тому свою роботу зводять лише до того, як би пошвидше реалізувати той чи інший товар.

Існує правило: у разі псування молока чи сметани треба керівникам міськзмішторгу скласти комерційний договір з працівниками молокозаводу на його переробку. Так ні, тільки. Щоб не мати зайвого клопоту, два тижні тому, наприклад, біля прилавка цього відділу з'явився напис: «У продажу є кисле молоко». Звідки воно взялося, коли молокозавод такого не виготовляє?

Порушення правил торгівлі не лише в цьому. У відділі є два холодильники. Вони навішані зажеми. Проте чайні сирки, чотири кошники з ряжанкою зберігаються у... коридорі, де температура зовні плюс 27 градусів.

Або таке. У холодильнику, що знаходиться у підвалі, стоять два бідони з сметаною ще з кілля липня, а у продаж їде та, яку щойно підвезли.

Перше того, забули тут навіть про елементарні правила торгівлі. Першого серпня експедитор Микола Петренко у своїй годині ранку підїз у магазин молоко, на яке не було ні накладної, ні посвідчення на його якість. Продавець Людмила Булак прийняла його і пустила у продаж.

Не у «святых» ходять і молокозаводці. Немає чіткості в роботі конвейерних ліній, не поліпшується технологія виготовлення продукції, не розширюється її асортимент, дуже повільно впроваджуються у виробництво прогресивні методи роботи, наукова організація праці.

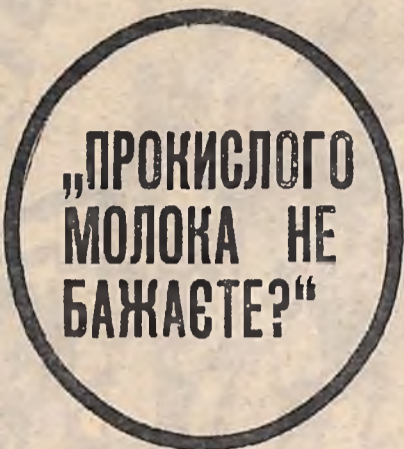
Є прорахунки і по додержанню санітарного стану тари. Зокрема, бідони, призначені для розливання молока і сметани, всередині із плямами іржі.

Безвідповідально ставляться до дорученої справи працівники заводської лабораторії. Так, майстер зміни Ганна Коленова розлила для продажу молоко із завищеною кислотністю. А лаборант Лідія Циганка, яка була на зміні, дала на нього «добро». Проте, свідомство на його якість вона вирішила не підписувати. Чи слід доводити, у що могло б обернутись, беручи до уваги те, що це молоко пішло б у дитячі лікарні, садки-ясла, кухні.

Випадки, коли продукція молокозаводу потрапляє у торговельну мережу низької якості, не поодинокі.

Біда і в тому, що керівники заводу допускають до роботи людей, що розвозять молочну продукцію, які не мають санітарних книжок. Автомобілі ж без спеціальних брезентів і санітарних паспортів.

Рейдова бригада: Г. ЛЕЩЕНКО — завідуюча виробництвом молокозаводу, Л. ТЕСЛЕНКО — товарознавець міськзмішторгу, Р. ЖУРБА — лікар міської санепідемстанції, Е. ЯРУШОК — наш позаштатний кореспондент.

Не порадували своєю роботою і працівники прилавка молочного відділу центрального гастроному № 1. Десять ящиків ряжанки, два бідони з сметаною, 160 пачок фасованих сирків стояли у теплом приміщенні, псувались на очах у працівників прилавка.

— А що тут такого, — киває скляним голосом завідуюча магазином Олена Підгорна, — люди все підберуть.

Яка неповага до покупця! І це в той час, коли у магазині є спеціальна холодильна камера для молочної продукції. Але завантажена вона діжками з рибою, огірками, банками, склянками тощо. У другому холодильнику, призначеному для зберігання м'яса, напакки, поруч з тушками м'яса стоять кошники з пляшками ряжанки, кефіром, молоком, які завантажені 30 липня і яких, до речі, першого серпня не було в продажу. На кого чекають ці вироби? — ми так і не довідалися.

— А це що? — запитуємо, показуючи на порожні кошники з-під пляшок молока, яких зібралось в магазині понад чотириста штук.

— Немає куди їх подіти, — киває Олена Івановна, — молокозавод не приймає.

Тут же дізнаємось, що молокозаводці готові хоч зараз прийняти посуд в необмеженій кількості.

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

В СУБОТУ І НЕДІЛЮ В ПІОНЕРСЬКОМУ ТАБОРІ «ОРЛЯ» НАЙБІЛЬШЕ ЗАХОПЛЮЮТЬСЯ ІГОРИМ — КОНЦЕРТИ ЮНИХ СПІВАКІВ, МУЗИКАНТІВ, ЧИТЦІВ, СПОРТИВНИ ПОЄДИНКИ, ЗУСТРІЧІ З ВОІНАМИ-ВІТЕРАНАМИ.

А ЯКОСЬ ЗА МІСЯЦЬ В ТАБОРІ БУЛО ДВАДЦЯТЬ П'ЯТЬ ІМЕННИНИКІВ, ВСІХ ІХ ЗАПРОСИЛИ ДО СВЯТОГО СТОЛУ, ПОЗДОРОВИЛИ З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ.

ФОТО Л. РЕЗІНЧЕНКА.

ПОГОДА

Вдень 11 серпня на території області та міста Кіровограда передбачається мінлива хмарність, без опадів, вітер північно-західний (10-14 в східних районах і по місту 15-19 метрів в секунду). Температура повітря 20-24, по місту 22-24 градусів тепла.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 12 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Інтербачення. Для дітей. «Дитяча залізниця». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — «Музичний кіоск». (М). 11.30 — Сьогодні — День будівельника. (М). 11.45 — «Музична програма за листами глядачів». (М). 12.15 — М. Туровер, Я. Мирсачов. «Небезпечні пригоди поросяти». (К). 13.05 — Телефільм. «Червоний агітатор Трохим Глушков». (К). 13.45 — «Чиста криниця». (Львів). 14.45 — «Позерки щастя». (К). 15.00 — «Крани над містом». (Дніпропетровськ). 15.30 — Кольорове телебачення. «Сільська година». (М). 16.30 — Кольорове

телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювачей». (М). 18.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу «Торпедо». (М). — «Динамо» (К). (М). 19.45 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Сімнадцять моментів весни». 2 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт майстрів мистецтва. (М). 22.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 12.15 — До Дня будівельника. «Будівництво та архітектура». (М). 12.40 — «Екранізація літературних творів». (М). 15.14 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». Пісні композитора Б. Терентьєва. (М). 14.45 — Літературна передача. (М). 15.30 — Концерт. (К). 15.55 — «А що у вас?» (Донецьк). 16.55 — Програма передач. (К). 17.00 — «Урожайне літо». (Миколаїв). 17.25 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 18.00 — Першість СРСР з футболу «Динамо» (Тбілісі) — «Шахтар» (Донецьк). (К). 19.50 — «В ім'я миру». (К). 20.05 — Лопе де Вега — «Вчитель танців». Вистава Кримського драматичного театру Імени Горького (Фалопріжжя). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час».

(М). 21.30 — Продовження вистави «Вчитель танців». (Запоріжжя). 22.50 — Вечірні новини. (К).

ПОНЕДІЛОК, 13 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 15.50 — Для дітей. «Стоячи і Шаро». Телевізійний багатосерійний художній фільм (Болгарія). 1-2 серія. (М). 16.30 — Наука — сільському господарству. (М). 17.00 — «До світла». (Львів). 17.30 — «Для дітей». «Благодія-книгоноша». (Харків). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Країні рапортує Калінінградська область. (М). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.40 — «Соціалізм і мир нероздільні». (М). 19.50 — Прем'єра телевізійного багатосерійного художнього фільму «Сімнадцять моментів весни». 3-я серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Обличчя друзів». Веде передачу письменник Олександр. (М). 22.15 — Кольорове телебачення. «Спортивний щоденник». (М). 22.45 — Новини. (М).

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.